

Toetsing Europese Dataprotectieverordening

Definitief rapport v1.0

31 mei 2013

SIRA Consulting B.V.
Edisonbaan 14 G-1
3439 MN Nieuwegein

Telefoon: 030 - 602 49 00
Fax: 030 - 602 49 19
Web: www.siraconsulting.nl

Toetsing Europese Dataprotectieverordening

Definitief rapport versie 1.0

Nieuwegein, 31 mei 2013

drs. ing. P.M.H.H. Bex
drs. M.A. Bloemheuvel
S.A. Prij LL.M.

Versie	Datum	Status rapportage (aard van de wijziging)
1.0	31 mei 2013	Definitieve versie rapport

SIRA Consulting is inhoudelijk verantwoordelijk voor deze rapportage. De in deze rapportage opgenomen teksten en onderzoeksresultaten mogen uitsluitend worden gebruikt als toelichting of ondersteuning in artikelen, scripties en boeken, mits de bron duidelijk wordt vermeld. SIRA Consulting aanvaardt geen aansprakelijkheid voor drukfouten en/of andere onvolkomenheden.

Inhoud

Samenvatting en conclusies	6
1 Inleiding	9
2 Doelstellingen	10
3 Werkwijze en uitgangspunten	11
3.1 Werkwijze	11
3.2 Uitgangspunten	13
4 Vergelijking verplichtingen	14
4.1 Verplichtingen die gelden in de huidige en de voorgenomen situatie	15
4.2 Verplichtingen die alleen gelden in de huidige situatie	19
4.3 Verplichtingen die alleen gelden in de voorgenomen situatie	20
5 Vergelijking administratieve lasten en nalevingskosten	25
5.1 Administratieve lasten	25
5.2 Nalevingskosten	26
5.3 Samenvatting van de resultaten	27
6 Vergelijking met andere onderzoeken	29
6.1 The impact of the Data Protection Regulation in the E.U.	29
6.2 Impact on business of the proposed Data Protection Regulation	31
6.3 Rough estimate of DPR cost to Dutch Business	33

Samenvatting en conclusies

Inleiding

In 2012 zou de Europese Richtlijn voor gegevensbescherming uit 1995 worden herzien om deze aan te passen aan voortschrijdende technologische ontwikkelingen. Na een brede consultatie is besloten de richtlijn te vervangen door de Europese Dataproductieverordening¹. In de voorliggende rapportage zijn de kwantitatieve effecten (in termen van administratieve lasten en nalevingskosten²) van de Dataproductieverordening voor het Nederlandse bedrijfsleven in kaart gebracht.

Bevindingen

De totale lasten van de voorgenomen Dataproductieverordening voor het Nederlandse bedrijfsleven zijn weergegeven in tabel 1. De totale lasten van de huidige Wet bescherming persoonsgegevens voor het Nederlandse bedrijfsleven zijn weergegeven in tabel 2. Opgemerkt wordt dat de lasten van meerdere verplichtingen niet konden worden gekwantificeerd. Daardoor kunnen de feitelijke lasten in praktijk hoger uitvallen.

Tabel 1. Totale lasten op grond van de Europese Dataproductieverordening.

Type lasten	Lage schatting		Hoge schatting	
Administratieve lasten (AL)	€	1.490.532	€	1.490.532
Nalevingskosten (NK)	€	1.123.998.948	€	1.467.573.948
Totaal	€	1.125.489.480	€	1.469.064.480

De bandbreedte die hierbij is aangehouden, houdt verband met de onzekerheid over de exacte invulling van de documentatieverplichting uit artikel 28 van de voorgenomen Dataproductieverordening. Op dit moment is niet duidelijk hoe dit artikel in de praktijk zal worden geïmplementeerd. Het artikel verplicht bedrijven om de documenten te bewaren inzake alle verwerkingen van persoonsgegevens die onder hun verantwoordelijkheid plaatsvinden, in plaats van een algemene kennisgeving te doen aan de toezichthoudende autoriteit overeenkomstig de artikelen 18 en 19 van Richtlijn 95/46/EG.

Tabel 2. Totale lasten op grond van de Nederlandse Wet bescherming persoonsgegevens.

Type lasten	Lasten	
Administratieve lasten (AL)	€	1.726.363
Nalevingskosten (NK)	€	70.804.716
Totaal	€	72.531.079

¹ Europese verordeningen zijn de meest directe vorm van wetgeving van de EU. Zodra verordeningen zijn vastgesteld, hebben zij in alle lidstaten onmiddellijk rechtstreeks bindende werking. Verordeningen worden ofwel vastgesteld door de Raad van de EU en het Europees Parlement gezamenlijk ofwel door de Europese Commissie alleen. Richtlijnen vereisen van lidstaten dat zij een bepaald resultaat bereiken zonder hierbij voor te schrijven met welke middelen dit resultaat moet worden bereikt. Lidstaten moeten richtlijnen door middel van wetten en besluiten omzetten in nationaal recht.

² Administratieve lasten zijn de lasten van bedrijven om te voldoen aan informatieverplichtingen uit wet- en regelgeving. Nalevingskosten zijn de lasten van bedrijven om te voldoen aan overige verplichtingen uit wet- en regelgeving.

Conclusies

- Te zien is dat de administratieve lasten in beide regelingen een klein deel uitmaken van de totale lasten; de nalevingskosten zijn vele malen groter.
- Met de inwerkingtreding van de voorgenomen Dataprotectieverordening dalen de administratieve lasten licht, maar stijgen de nalevingskosten significant.
- Het totale kwantificeerbare effect van de voorgenomen Europese Dataprotectieverordening op de lasten voor het Nederlandse bedrijfsleven komt hiermee uit op een toename van € 1.052.958.401 (lage schatting) dan wel € 1.396.533.401 (hoge schatting).

Evaluatie

Het onderzoek is uitsluitend gericht op het kwantificeren van de effecten van de voorgenomen Dataprotectieverordening op de administratieve lasten en nalevingskosten voor bedrijven in Nederland. Andere financiële effecten zijn niet in het onderzoek meegenomen.

Zoals hierboven reeds is beschreven met betrekking tot de invulling van artikel 28, laat de voorgenomen Dataprotectieverordening een zekere ruimte voor de interpretatie van verplichtingen. Hierdoor is op voorhand niet altijd goed in te schatten op welke wijze en door welke bedrijven verplichtingen moeten worden ingevuld. Het gevolg hiervan is dat ook de bijbehorende lasten voor bedrijven van tevoren niet exact zijn vast te stellen. In het onderzoek is dan ook veelal gewerkt met aannames en veronderstellingen. Deze aannames en veronderstellingen zijn verantwoord in de voorliggende rapportage en zijn tevens terug te vinden in het bijgevoegde Standaard Kostenmodel (SKM)³.

³ Het SKM is een model dat is ontwikkeld voor het berekenen van administratieve lasten.

1 Inleiding

Met de opkomst van de sociale media en de toename van het digitale tijdperk hebben mensen het meedelen van hun persoonlijke informatie op internet aanvaard als een deel van het moderne leven. Uit de “Eurobarometer” van de EU van juni 2011 blijkt daarentegen dat ongeveer 80% van de Europeanen die actief zijn op het internet, het gevoel heeft de controle over zijn persoonsgegevens te zijn verloren.

Dit is een belangrijke indicatie dat de huidige nationale en Europese regelgeving niet langer voldoet om een aanvaardbaar beschermingsniveau van onze persoonsgegevens te garanderen. De Europese richtlijn bescherming persoonsgegevens (95/46/EC)⁴, die reeds dateert van 1995, is niet aangepast aan de snel evoluerende en steeds internationalere, digitale wereld.

Hoewel de richtlijn als verdienste heeft dat zij een minimaal beschermingsniveau in de EU kon invoeren, heeft zij ook tot een enorme versnippering geleid, nu zij vaak op verschillende manieren werd omgezet en geïnterpreteerd in de 27 nationale wetgevingen. Dit leverde extra kosten op voor ondernemingen die in de hele EU actief zijn. In Nederland is de richtlijn geïmplementeerd in de Wet bescherming persoonsgegevens.

In 2012 zou de Europese Richtlijn voor gegevensbescherming uit 1995 worden herzien om deze aan te passen aan voortschrijdende technologische ontwikkelingen. Na een brede consultatie heeft Eurocommissaris Reding besloten de richtlijn te vervangen door de Europese Dataprotectieverordening⁵.

Het Ministerie van Economische Zaken heeft aan SIRA Consulting gevraagd om de kwantitatieve effecten (in termen van administratieve lasten en nalevingskosten) van de Europese Dataprotectieverordening voor het Nederlandse bedrijfsleven in kaart te brengen. De resultaten van het onderzoek zijn opgenomen in de voorliggende rapportage.

⁴ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, Publicatieblad L 281. Richtlijnen van de EU vereisen van lidstaten dat zij een bepaald resultaat bereiken zonder hierbij voor te schrijven met welke middelen dit resultaat moet worden bereikt. Lidstaten moeten richtlijnen door middel van wetten en besluiten omzetten in nationaal recht.

⁵ (Voorstel voor een) Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 25 januari 2012 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (algemene verordening gegevensbescherming), COM(2012) 11. Europese verordeningen zijn de meest directe vorm van wetgeving van de EU. Zodra verordeningen zijn vastgesteld, hebben zij in alle lidstaten onmiddellijk rechtstreeks bindende werking. Verordeningen worden ofwel vastgesteld door de Raad van de EU en het Europees Parlement gezamenlijk ofwel door de Europese Commissie alleen.

2 Doelstellingen

De doelstellingen van het onderzoek “Toetsing Europese Dataproductieverordening” zijn als volgt geformuleerd:

1. Het beschrijven van de (informatie)verplichtingen van de Europese Dataproductieverordening en het vergelijken hiervan met de huidige regelgeving.
2. Het, met behulp van de methodiek van het Standaard Kostenmodel (SKM)⁶, kwantificeren van de geïdentificeerde effecten op de administratieve lasten (AL) en nalevingskosten (NK)⁷ voor bedrijven van de voorgenomen wet- en regelgeving en deze vergelijken met de huidige situatie.
3. Het vergelijken van de uitgangspunten en de resultaten van de impact assessment van VNO-NCW, het Verenigd Koninkrijk en Duitsland met de uitkomsten op basis van de berekening met het SKM.

⁶ Voor de berekening van de administratieve lasten voor bedrijven is een methode opgesteld door de voormalige Regiegroep Regeldruk, die is vastgelegd in het document ‘Meten is Weten II’ (2008). Voor de berekening van de lasten is in dit onderzoek gebruikgemaakt van het ‘Standaardkostenmodel administratieve lasten bedrijven’. De originele methodiek is onder meer door SIRA Consulting voor het Ministerie van Financiën ontwikkeld.

⁷ Administratieve lasten zijn de lasten van bedrijven om te voldoen aan informatieverplichtingen uit wet- en regelgeving. Nalevingskosten zijn de lasten van bedrijven om te voldoen aan overige verplichtingen uit wet- en regelgeving.

3 Werkwijze en uitgangspunten

3.1 Werkwijze

Het project is uitgevoerd in vier stappen, die in de onderstaande alinea's zijn toegelicht.

Stap 1. Vaststellen uitgangspunten en uitvoeren bureauonderzoek

Ter voorbereiding van het onderzoek is door het Ministerie van Economische Zaken en het Ministerie van Veiligheid en Justitie een belangrijk deel van de voor het onderzoek benodigde informatie beschikbaar gesteld. SIRA Consulting heeft deze informatie geanalyseerd en op basis hiervan de aanpak van het onderzoek afgestemd. Het ging hierbij voornamelijk om het afstemmen van de procesmatige aspecten van het onderzoek en het vastleggen van de uitgangspunten, regelgeving en documenten die als basis dienen voor het onderzoek.

Op basis van de meest actuele versie van de voorgenomen Europese Dataprotectieverordening en de geconsolideerde versie van de Nederlandse Wet bescherming persoonsgegevens is een kwalitatieve beschrijving gemaakt van de huidige en voorgenomen regelgeving. De beschrijving bevat een overzicht van de verschillen tussen de huidige verplichtingen en die van de voorgenomen verordening.

Stap 2. Uitvoeren interviews met beleidsdeskundigen en maken eerste kwantificering van lasten

De kwalitatieve beschrijving van de huidige en voorgenomen regelgeving uit stap 1 is vervolgens in een interview afgestemd met het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Om de kosten en beschikbare tijd in het onderzoek zo efficiënt mogelijk in te zetten, zijn vervolgens de lasteneffecten in eerste instantie gekwantificeerd aan de hand van gegevens die al beschikbaar zijn. Hierbij is met name gebruikgemaakt van de kostenberekening die is uitgevoerd door VNO-NCW, omdat deze kostenberekening het meest op maat is gemaakt voor de Nederlandse situatie. Bij het uitvoeren van de voorlopige kostenberekening heeft SIRA Consulting de gegevens zodanig verwerkt dat deze herleidbaar zijn tot de bron en dat ze geschikt zijn voor eventuele toekomstige onderzoeken.

Daarnaast is een interview gehouden met VNO-NCW voor een nadere toelichting op de door VNO-NCW gemaakte schatting van de lasten voor het Nederlandse bedrijfsleven. In het interview is de kostenberekening van VNO-NCW kritisch doorgenomen en is nagegaan of de gevolgen van deze verplichtingen uit de Dataprotectieverordening juist zijn geïnterpreteerd. Daarnaast is besproken van welke bronnen door VNO-NCW gebruik is gemaakt en van welke aannames en veronderstellingen is uitgegaan. Op basis van de resultaten van het interview met VNO-NCW zijn de lasten op grond van de voorgenomen Dataprotectieverordening en de huidige regelgeving aangepast in de voorlopige kostenberekening.

Stap 3. Uitvoeren interviews met uitvoeringsdeskundigen

In stap 3 zijn de geïnventariseerde gegevens en gehanteerde aannames geverifieerd met deskundigen uit de praktijk. Tevens zijn ontbrekende gegevens verzameld. Doordat in stap 2 zoveel mogelijk gebruik is gemaakt van de kennis van specialisten, is het aantal interviews in stap 3 beperkt. Bovendien bleek tijdens het uitvoeren van de interviews dat veel uitvoeringsdeskundigen geen schatting konden maken van de lasten van de huidige dan wel de voorgenomen regelgeving. De gegevensverzameling heeft dan ook alleen plaatsgevonden bij uitvoeringsdeskundigen die wel in kwantitatieve zin een schatting konden maken van de lasten.

Op basis van de resultaten van de interviews met uitvoeringsdeskundigen zijn de lasten aangepast in de kostenberekening. Hiermee is de berekening van de lasten voor het Nederlandse bedrijfsleven compleet gemaakt. Ten behoeve van de vergelijkbaarheid van de verschillende resultaten binnen het project, maar ook met andere lastenmetingen, is bij de kostenberekening gebruikgemaakt van de landelijke meetmethodieken. In dit onderzoek is daarom het SKM gehanteerd. Het SKM biedt verder het voordeel dat alle gegevens in het model herleidbaar zijn naar de brongegevens en dat alle hiermee uitgevoerde berekeningen transparant zijn.

Naast de kwantitatieve gegevens die zijn verwerkt in het SKM, zijn tijdens de interviews ook kwalitatieve gegevens besproken. Alle relevante kwalitatieve gegevens zijn opgenomen bij de beschrijving van de verplichtingen in hoofdstuk 4 van deze rapportage.

Stap 4. Consolidatie en eindrapport

In de laatste fase van het onderzoek zijn de resultaten van het onderzoek verwerkt in de voorliggende rapportage. Hierbij zijn zowel de kwantitatieve als de kwalitatieve effecten van de huidige en voorgenomen regelgeving meegenomen. Daarnaast is een vergelijking gemaakt met de eerder uitgevoerde impact assessments.

Deze rapportage is met de opdrachtgever besproken. De rapportage is voorzien van een Nederlandse en Engelse managementsamenvatting van de resultaten van het onderzoek.

3.2 Uitgangspunten

Tijdens het onderzoek zijn enkele uitgangspunten gehanteerd, die in de onderstaande alinea's zijn toegelicht.

1. AL en NK worden berekend met behulp van methodiek van SKM

AL zijn de lasten van bedrijven om te voldoen aan informatieverplichtingen uit wet- en regelgeving. NK zijn de lasten van bedrijven om te voldoen aan overige verplichtingen uit wet- en regelgeving. Onder deze overige verplichtingen vallen ook informatieverplichtingen aan andere partijen dan de overheid.

De AL en NK zijn berekend met behulp van de methodiek van het SKM voor bedrijven.

2. Kostenberekening heeft alleen betrekking op AL en NK

Conform opdrachtverstrekking is het onderzoek uitsluitend gericht op het kwantificeren van de effecten van de voorgenomen Dataprotectieverordening op de AL en NK voor bedrijven in Nederland. Andere financiële effecten zijn niet in het onderzoek meegenomen.

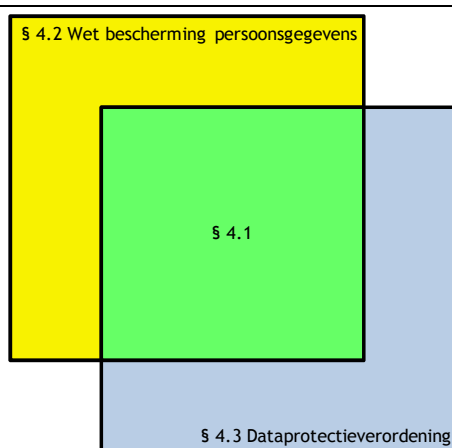
3. Onderzoek is uitgevoerd op basis van voorstel d.d. 25 januari 2012

Het onderzoek is uitgevoerd op basis van het voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 25 januari 2012 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (algemene verordening gegevensbescherming)⁸.

⁸ COM(2012) 11.

4 Vergelijking verplichtingen

In dit hoofdstuk worden de verplichtingen op grond van de huidige Nederlandse Wet bescherming persoonsgegevens inhoudelijk vergeleken met de verplichtingen op grond van de voorgenomen Europese Dataprotectieverordening. Hierbij wordt de structuur aangehouden die is weergegeven in onderstaand figuur.

Figuur 1. Verhouding tussen de verplichtingen in de huidige en de voorgenomen situatie.

Dit betekent dat de volgende driedeling wordt gehanteerd:

1. Verplichtingen die gelden op grond van zowel de Wet bescherming persoonsgegevens als de Dataprotectieverordening (groen).
2. Verplichtingen die alleen gelden op grond van de Wet bescherming persoonsgegevens (geel).
3. Verplichtingen die alleen gelden op grond van de Dataprotectieverordening (blauw).

Bij iedere categorie zijn de verplichtingen onderverdeeld naar informatieverplichtingen en overige verplichtingen. Informatieverplichtingen veroorzaken AL, overige verplichtingen leiden tot NK.

4.1 Verplichtingen die gelden in de huidige en de voorgenomen situatie

Deze paragraaf beschrijft de verplichtingen die gelden op grond van zowel de huidige Nederlandse Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) als de voorgenomen Europese Dataprotectieverordening (Dpv). Het bedrijfsleven heeft namelijk te maken met verplichtingen in de huidige regelgeving die in meer of mindere mate overeenkomen met verplichtingen uit de voorgenomen verordening. Sommige verplichtingen keren geheel ongewijzigd terug in de voorgenomen verordening, anderen verplichtingen keren terug in enigszins gewijzigde vorm. Waar nodig, is per verplichting een toelichting opgenomen. De toelichting bevat onder andere:

- Een beschrijving van de wijziging in de verplichting, wanneer deze in gewijzigde vorm terugkeert in de verordening.
- Indien van toepassing, de vermelding dat de verplichting niet kon worden gekwantificeerd.
- De aannames die moesten worden gedaan bij het kwantificeren van de verplichting.

Informatieverplichtingen die AL veroorzaken

Art.	Verplichting op grond van Wbp	Art.	Verplichting op grond van Dpv
23	Aanvragen ontheffing op verbod verwerking persoonsgegevens op grond van artikel 16	9	Aanvragen ontheffing op verbod verwerking persoonsgegevens op grond van artikel 9
<i>In artikel 9 Dpv ligt een impliciete ontheffingsmogelijkheid besloten.</i>			
<i>De aanname voor de berekening is dat het aantal ontheffingen niet wijzigt vanwege de Dpv.</i>			

Art.	Verplichting op grond van Wbp	Art.	Verplichting op grond van Dpv
25	Aanvragen erkenning gedragscode	38	Aanvragen erkenning gedragscode
<i>In zowel de Wbp als de Dpv is de aanvraag erkenning gedragscode niet verplicht. De handeling is toch meegenomen in het onderzoek, omdat de lasten wel zijn meegenomen in de nulmeting AL. Hierdoor wordt de vergelijkbaarheid met de nulmeting AL gewaarborgd.</i>			

Art.	Verplichting op grond van Wbp	Art.	Verplichting op grond van Dpv
32	Melden gegevensverwerking waarop artikel 31, eerste lid van toepassing is bij CBP	34	Raadplegen toezichhoudende autoriteit voorafgaand aan verwerking persoonsgegevens
<i>De aanname voor de berekening is dat de lijst van verwerkingen waarop de verplichting van toepassing is, niet wijzigt vanwege de Dpv.</i>			

Art.	Verplichting op grond van Wbp	Art.	Verplichting op grond van Dpv
63	Aanmelden functionaris voor gegevensbescherming bij CBP	35	Meedelen naam en contactgegevens functionaris voor gegevensbescherming
<i>In de Wbp is de aanstelling van een functionaris voor gegevensbescherming geen verplichting. In de Dpv is dit voor bepaalde bedrijven wel een verplichting. De handeling is voor beide situaties meegenomen, omdat de lasten wel zijn meegenomen in de nulmeting AL. Hierdoor wordt de vergelijkbaarheid met de nulmeting AL gewaarborgd.</i>			
<i>Het aantal keer dat deze handeling wordt uitgevoerd, stijgt in de Dpv. Dit komt doordat het aantal aanstellingen van een functionaris voor gegevensbescherming stijgt, omdat dit voor bepaalde bedrijven verplicht wordt.</i>			

Art.	Verplichting op grond van Wbp	Art.	Verplichting op grond van Dpv
77	Aanvragen vergunning voor doorgifte of categorie doorgiften persoonsgegevens naar derde land dat geen waarborgen voor een passend beschermingsniveau biedt	34	Vragen toestemming toezichthoudende autoriteit voorafgaand aan verwerking persoonsgegevens
		44	In kennis stellen toezichthoudende autoriteit van doorgifte bij gerechtvaardigde belangen verantwoordelijke of verwerker inclusief documentatie
<p><i>De lasten zijn vergelijkbaar, maar de Dpv biedt bedrijven meer keuzemogelijkheden. Zo kunnen grote bedrijven bindende bedrijfsvoorschriften opstellen en laten goedkeuren, zodat ze geen toestemming nodig hebben. Het opstellen en laten goedkeuren van dergelijke bindende bedrijfsvoorschriften is echter geen verplichting. Mogelijk neemt het aantal benodigde toestemmingen in de loop der tijd hierdoor wel af.</i></p>			

Overige verplichtingen die NK veroorzaken

Art.	Verplichting op grond van Wbp	Art.	Verplichting op grond van Dpv
13	Waarborgen passende technische en organisatorische maatregelen om persoonsgegevens te beveiligen tegen verlies of tegen enige vorm van onrechtmatige verwerking	30	Waarborgen passend beveiligingsniveau gegevens
<p><i>De lasten van deze verplichting konden niet worden gekwantificeerd en betreffen bovendien bedrijfseigen kosten.</i></p> <p><i>De verplichting is in de Dpv uitgebreid tot de verwerker, ongeacht diens contract met de verantwoordelijke. Dit kan voor de verwerker een reden zijn om meer beveiligingsmaatregelen te nemen, waardoor ervan wordt uitgegaan dat het voldoen aan de verplichting in de Dpv mogelijk meer lasten veroorzaakt dan in de Wbp.</i></p> <p><i>De aan deze verplichting ten grondslag liggende verplichte risico-evaluatie is expliciet opgenomen in de Dpv. Impliciet geldt de verplichting tot het uitvoeren van een risico-evaluatie echter ook al in de Wbp. Bovendien gaat het bij een risico-evaluatie om bedrijfseigen kosten, die niet worden meegenomen in het onderzoek. Hierover wordt nog wel opgemerkt dat de evaluatie van een risico (= kans x impact) door organisaties traditioneel wordt uitgevoerd vanuit het risico voor de organisatie. De Dpv richt zich echter (ook) op het risico voor de persoonsgegevens en de betrokkene.</i></p>			

Art.	Verplichting op grond van Wbp	Art.	Verplichting op grond van Dpv
14	Vastleggen overeenkomst/rechtshandeling met bewerker	26	Regelen uitvoering verwerkingen door verwerker in overeenkomst/rechtshandeling

Art.	Verplichting op grond van Wbp	Art.	Verplichting op grond van Dpv
31	Meewerken aan voorafgaand onderzoek door CBP	34	Meewerken aan toezicht door toezichthoudende autoriteit

Art.	Verplichting op grond van Wbp	Art.	Verplichting op grond van Dpv
33-34	Mededelen identiteit, doeleinden verwerking en nadere informatie aan betrokkene (actief)	14	Verschaffen alle informatie en mededelingen over de verwerking van persoonsgegevens aan betrokkene (actief)
<p><i>De lasten van deze verplichting konden niet worden gekwantificeerd; tijdens het onderzoek is gebleken dat bedrijven niet in staat zijn om aan te geven welke lasten zij maken voor het voldoen aan deze verplichting. Ook in voorgaande onderzoeken zijn de lasten voor het voldoen aan deze verplichting niet gekwantificeerd. In de Wbp is de informatieverstrekking echter minder uitgebreid dan in de Dpv, waardoor ervan wordt uitgegaan dat het voldoen aan de verplichting in de Dpv meer lasten veroorzaakt dan in de Wbp.</i></p>			

Art.	Verplichting op grond van Wbp	Art.	Verplichting op grond van Dpv
35	Aan betrokkene meedelen of persoonsgegevens worden verwerkt en verstrekken gegevens (passief)	12	Informereren betrokkene over actie naar aanleiding van verzoek en verstrekken informatie
		15	Aan betrokkene verstrekken uitsluitel of persoonsgegevens worden verwerkt en verstrekken gegevens (passief)
<p><i>De lasten zijn vergelijkbaar. De informatieverstrekking in de Wbp is minder uitgebreid dan in de Dpv, waardoor ervan wordt uitgegaan dat het voldoen aan de verplichting in de Dpv meer lasten veroorzaakt dan in de Wbp. Deze toename van lasten is echter niet kwantificeerbaar.</i></p> <p><i>De aanname voor de berekening is dat kleine bedrijven (< 200 werknemers) 1 keer per jaar en grote bedrijven (> 200 werknemers) 10 keer per jaar moeten voldoen aan deze verplichting. Dit betreft een conservatieve schatting.</i></p>			

Art.	Verplichting op grond van Wbp	Art.	Verplichting op grond van Dpv
36	Reageren op verzoek betrokkene tot wijziging persoonsgegevens en uitvoeren wijziging	12	Informereren betrokkene over actie naar aanleiding van verzoek en verstrekken informatie
		16	Rectificeren of completeren persoonsgegevens
		17	Wissen en tegengaan verdere verspreiding gegevens betrokkene of beperken verwerking gegevens
<p><i>De lasten van deze verplichting konden niet afzonderlijk worden gekwantificeerd. In de Dpv moet de verantwoordelijke echter meer onderzoek doen om verspreiding van gegevens (door derden) tegen te gaan (in verband met het recht om te worden vergeten), waardoor ervan wordt uitgegaan dat het voldoen aan de verplichting in de Dpv meer lasten veroorzaakt dan in de Wbp.</i></p> <p><i>Het aantal verzoeken tot het wijzigen of wissen van persoonsgegevens is afhankelijk van de sector. Met name in de financiële sector worden relatief veel verzoeken ingediend, omdat betrokkenen hier hinder ondervinden van de verwerking van hun persoonsgegevens (bijvoorbeeld in het kader van kredietregistratie).</i></p> <p><i>Bij de berekening worden de lasten voor het voldoen aan deze verplichting geacht te zijn inbegrepen bij de lasten voor het voldoen aan artikel 35 Wbp dan wel de artikelen 12/15 Dpv. In praktijk wordt het voldoen aan beide verplichtingen door bedrijven namelijk gecombineerd, waar van toepassing. De lasten die hiermee gepaard gaan, worden beschouwd als één kostenpost en niet als twee afzonderlijke kostenposten.</i></p>			

Art.	Verplichting op grond van Wbp	Art.	Verplichting op grond van Dpv
38	Kennis geven van wijziging persoonsgegevens aan derden en informeren betrokkene hierover	12	Informereren betrokkene over actie naar aanleiding van verzoek en verstrekken informatie
		13	Op de hoogte stellen ontvanger van rectificatie of wissen gegevens
<p><i>De lasten van deze verplichting konden niet afzonderlijk worden gekwantificeerd. In de Wbp hoeft de betrokkene alleen te worden geïnformeerd over de kennisgeving aan derden wanneer de betrokkene daarom verzoekt. In de Dpv moet de betrokkene hierover altijd worden geïnformeerd, waardoor ervan wordt uitgegaan dat het voldoen aan de verplichting in de Dpv meer lasten veroorzaakt dan in de Wbp.</i></p> <p><i>Bij de berekening worden de lasten voor het voldoen aan deze verplichting geacht te zijn inbegrepen bij de lasten voor het voldoen aan artikel 35 Wbp dan wel de artikelen 12/15 Dpv. In praktijk wordt het voldoen aan beide verplichtingen door bedrijven namelijk gecombineerd, waar van toepassing. De lasten die hiermee gepaard gaan, worden beschouwd als één kostenpost en niet als twee afzonderlijke kostenposten.</i></p>			

Art.	Verplichting op grond van Wbp	Art.	Verplichting op grond van Dpv
40	Beoordelen gerechtvaardigheid verzet betrokkene	12	Informeren betrokkene over actie naar aanleiding van verzoek en verstrekken informatie
		19	Beoordelen gerechtvaardigheid bezwaar betrokkene

De lasten van deze verplichting konden niet afzonderlijk worden gekwantificeerd.

Bij de berekening worden de lasten voor het voldoen aan deze verplichting geacht te zijn inbegrepen bij de lasten voor het voldoen aan artikel 35 Wbp dan wel de artikelen 12/15 Dpv. In praktijk wordt het voldoen aan beide verplichtingen door bedrijven namelijk gecombineerd, waar van toepassing. De lasten die hiermee gepaard gaan, worden beschouwd als één kostenpost en niet als twee afzonderlijke kostenposten.

Overigens bestaat tussen de Wbp en de Dpv een verschil in de wijze waarop een bedrijf de gerechtvaardigheid van het verzet beoordeelt. In de Wbp maakt een bedrijf op basis van artikel 8 eerst een generieke belangenafweging, die op basis van artikel 40 wordt geïndividualiseerd. In de Dpv maakt een bedrijf op basis van artikel 6 eerst een generieke belangenafweging, die in een bezwaarprocedure op basis van artikel 19 alleen stand kan houden wanneer het bedrijf dwingende legitieme gronden voor de verwerking aantoont. Dit betekent dat het bedrijf bij de generieke belangenafweging op basis van artikel 6 al dwingende legitieme gronden moet hebben voor de verwerking, omdat een bezwaar op basis van artikel 19 anders altijd gegrond zal zijn.

Art.	Verplichting op grond van Wbp	Art.	Verplichting op grond van Dpv
41	Treffen maatregelen ter beëindiging gegevensverwerking en aan betrokkene opgeven welke maatregelen zijn genomen	12	Informeren betrokkene over actie naar aanleiding van verzoek en verstrekken informatie

De lasten van deze verplichting konden niet afzonderlijk worden gekwantificeerd.

Bij de berekening worden de lasten voor het voldoen aan deze verplichting geacht te zijn inbegrepen bij de lasten voor het voldoen aan artikel 35 Wbp dan wel de artikelen 12/15 Dpv. In praktijk wordt het voldoen aan beide verplichtingen door bedrijven namelijk gecombineerd, waar van toepassing. De lasten die hiermee gepaard gaan, worden beschouwd als één kostenpost en niet als twee afzonderlijke kostenposten.

Art.	Verplichting op grond van Wbp	Art.	Verplichting op grond van Dpv
41	Nemen passende maatregelen om betrokkenen de mogelijkheid bekend te maken tot het doen van verzet bij verwerking voor commerciële of charitatieve doelen	19	Informeren betrokkene over mogelijkheid bezwaar wanneer persoonsgegevens worden verwerkt ten behoeve van direct marketing

De lasten van deze verplichting konden niet afzonderlijk worden gekwantificeerd.

Bij de berekening worden de lasten voor het voldoen aan deze verplichting geacht te zijn inbegrepen bij de lasten voor het voldoen aan artikel 35 Wbp dan wel de artikelen 12/15 Dpv.

4.2 Verplichtingen die alleen gelden in de huidige situatie

Deze paragraaf beschrijft de verplichtingen die alleen gelden op grond van de huidige Nederlandse Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp). Het gaat hierbij dus om verplichtingen die in Nederland komen te vervallen wanneer de voorgenomen Dataproctectieverordening (Dpv) in werking treedt. Waar nodig, is per verplichting een toelichting opgenomen.

Informatieverplichtingen die AL veroorzaken

Art.	Verplichting op grond van Wbp
27	Melden geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, die voor de verwezenlijking van een doeleinde of van verscheidene samenhangende doeleinden is bestemd
<i>Op grond van artikel 28 Dpv moet daarentegen wel documentatie inzake verwerkingen worden bewaard.</i>	

Art.	Verplichting op grond van Wbp
27	Melden niet geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, die voor de verwezenlijking van een doeleinde of van verscheidene samenhangende doeleinden is bestemd, indien deze is onderworpen aan een voorafgaand onderzoek
<i>Op grond van artikel 28 Dpv moet daarentegen wel documentatie inzake verwerkingen worden bewaard.</i>	

Art.	Verplichting op grond van Wbp
28	Melden wijziging initiële melding
<i>Op grond van artikel 28 Dpv moet daarentegen wel documentatie inzake verwerkingen worden bewaard.</i>	

Overige verplichtingen die NK veroorzaken

Art.	Verplichting op grond van Wbp
28	Vastleggen en gedurende 3 jaren bewaren afwijkende verwerking
<i>Op grond van artikel 28 Dpv moet daarentegen wel documentatie inzake verwerkingen worden bewaard.</i>	

Art.	Verplichting op grond van Wbp
30	Bijhouden register aangemelde gegevensverwerkingen (inclusief overige werkzaamheden functionaris voor gegevensbescherming)
<i>In de Wbp is de aanstelling van een functionaris voor gegevensbescherming geen verplichting. De handeling is toch meegenomen in het onderzoek, omdat de lasten wel zijn meegenomen in de nulmeting AL. Hierdoor wordt de vergelijkbaarheid met de nulmeting AL gewaarborgd.</i>	
<i>Op grond van artikel 37 Dpv moet de functionaris voor gegevensbescherming er daarentegen wel voor zorgen dat documentatie inzake verwerkingen wordt bewaard. Alle taken van de functionaris voor gegevensbescherming in de Dpv zijn uiteraard wel in de berekening van de Dpv meegenomen (onder artikel 35 Dpv).</i>	

Art.	Verplichting op grond van Wbp
30	Verstrekken inlichtingen als bedoeld in artikel 28, eerste lid, onder a tot en met e, omtrent de van de aanmelding vrijgestelde gegevensverwerkingen aan een ieder die daarom verzoekt

4.3 Verplichtingen die alleen gelden in de voorgenomen situatie

Deze paragraaf beschrijft de verplichtingen die alleen gelden op grond van de voorgenomen Europese Dataprotectieverordening (Dpv). Het gaat hierbij dus om nieuwe verplichtingen ten opzichte van de huidige Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) in Nederland. Per verplichting is een toelichting opgenomen. De toelichting bevat onder andere:

- Indien van toepassing, de vermelding dat de verplichting niet kon worden gekwantificeerd.
- De aannames die moesten worden gedaan bij het kwantificeren van de verplichting.
- De opmerkingen uit de interviews die weliswaar niet kwantificeerbaar, maar wel relevant zijn.

Informatieverplichtingen die AL veroorzaken

Art.	Verplichting op grond van Dpv
31	Melden inbreuk in verband met persoonsgegevens aan toezichthoudende autoriteit
<i>De aanname voor de berekening is dat het aantal meldingen twee keer zo groot is als bij de berekening van de lasten van het Nederlandse wetsvoorstel meldplicht datalekken⁹. In het wetsvoorstel meldplicht datalekken geldt namelijk een bagatelregeling voor 'kleinere' inbreuken, terwijl op grond van de Dpv altijd moet worden gemeld.</i>	
<i>Daarnaast wordt enkel uitgegaan van de lasten voor het indienen van de melding. Hierdoor wordt de vergelijkbaarheid met de berekening van de lasten van het Nederlandse wetsvoorstel meldplicht datalekken gewaarborgd. Het onderzoek dat het bedrijf uitvoert naar de oorzaak van en de oplossing voor het datalek, blijft buiten de berekening.</i>	

Art.	Verplichting op grond van Dpv
32	Aantonen dat gegevens waarop inbreuk in verband met persoonsgegevens betrekking heeft onbegrijpelijk zijn gemaakt
<i>De melding van een inbreuk aan de betrokkene is niet vereist wanneer de verantwoordelijke tot voldoening van de toezichthoudende autoriteit aantoont dat beschermingsmaatregelen zijn genomen en dat deze maatregelen werden toegepast op de gegevens waarop de inbreuk betrekking heeft. Deze beschermingsmaatregelen maken de gegevens onbegrijpelijk voor een ieder die geen recht op toegang daartoe heeft. Het aantonen aan de toezichthoudende autoriteit kan een bedrijf bijvoorbeeld doen door te registreren dat gegevens zijn versleuteld of onleesbaar zijn gemaakt. De lasten van deze verplichting konden niet worden gekwantificeerd; tijdens het onderzoek is gebleken dat bedrijven nog niet in staat zijn om de kwantitatieve effecten van deze toekomstige verplichting in te schatten.</i>	

Art.	Verplichting op grond van Dpv
34	Verstrekken privacyeffectbeoordeling aan toezichthoudende autoriteit
<i>De lasten van deze verplichting zijn meegenomen onder artikel 33 Dpv.</i>	

Overige verplichtingen die NK veroorzaken

Art.	Verplichting op grond van Dpv
12	Vaststellen procedures voor verstrekken informatie en zorgen voor middelen om verzoeken elektronisch in te dienen
<i>De lasten van deze verplichting konden niet worden gekwantificeerd; tijdens het onderzoek is gebleken dat bedrijven nog niet in staat zijn om de kwantitatieve effecten van deze toekomstige verplichting in te schatten.</i>	

⁹ Zoals door het Ministerie van Veiligheid en Justitie op 20 december 2011 gepubliceerd op <http://www.internetconsultatie.nl/> en geraadpleegd op 29 mei 2013.

Art.	Verplichting op grond van Dpv
17	Informeren betrokkene over opheffen beperking verwerking gegevens
<p><i>De lasten van deze verplichting konden niet worden gekwantificeerd; tijdens het onderzoek is gebleken dat bedrijven nog niet in staat zijn om de kwantitatieve effecten van deze toekomstige verplichting in te schatten.</i></p>	

Art.	Verplichting op grond van Dpv
17	Vaststellen mechanismen om ervoor te zorgen dat de termijnen die zijn vastgesteld voor het wissen van persoonsgegevens of voor periodieke beoordeling noodzaak opslag in acht worden genomen
<p><i>De lasten van deze verplichting konden niet worden gekwantificeerd; tijdens het onderzoek is gebleken dat bedrijven nog niet in staat zijn om de kwantitatieve effecten van deze toekomstige verplichting in te schatten.</i></p>	

Art.	Verplichting op grond van Dpv
18	Geven kopie gegevens die worden verwerkt in elektronisch en gestructureerd formaat
<p><i>Deze verplichting veronderstelt dat bedrijven investeren in de ontwikkeling van systemen, zodat betrokkenen hun gegevens in een algemeen gebruikt elektronisch formaat kunnen overdragen naar een ander geautomatiseerd verwerkingssysteem. Het zwaartepunt van de verplichting ligt dan ook in lid 2. De verplichting behelst een impliciete acceptatieplicht voor het bedrijf dat verantwoordelijk is voor het geautomatiseerde verwerkingssysteem waarnaar de gegevens worden overgedragen.</i></p> <p><i>De aanname voor de berekening is dat deze verplichting in praktijk niet voor alle bedrijven zal gelden. Hoewel de tekst van de voorgenomen verordening ervan uit lijkt te gaan dat de verplichting geldt voor alle bedrijven, is voor de berekening een inschatting gemaakt van de bedrijven die naar verwachting met de verplichting worden geconfronteerd. Hierbij gaat het alleen om bedrijven van enige grootte in de branches energie, telecomcommunicatie, informatieservices, financiële dienstverlening en grote detailhandel.</i></p> <p><i>Daarnaast wordt aangenomen dat de verdeling van het aantal bedrijven per branche vergelijkbaar is met die in het Verenigd Koninkrijk. In de berekening is namelijk de aanname gedaan dat het deel van het totale aantal bedrijven dat valt onder de vermelde branches, hetzelfde is als het deel van het totale aantal bedrijven waarvan is uitgegaan in het onderzoek van het Verenigd Koninkrijk.</i></p> <p><i>Verder is voor de berekening aangenomen dat de kosten voor het voldoen aan deze verplichting per bedrijf minimaal € 125.000¹⁰ bedragen. Door de respondenten wordt aangegeven dat dit een conservatieve schatting is.</i></p>	

Art.	Verplichting op grond van Dpv
22	Vaststellen beleid om ervoor te zorgen en te kunnen aantonen dat verwerking persoonsgegevens in overeenstemming met verordening wordt uitgevoerd
<p><i>Het vaststellen van beleid gaat gepaard met organisatieveranderingen, interne afstemming en eventuele verstaakosten. Beleid wordt opgesteld per systeem. Het voldoen aan deze verplichting kan dan ook veel tijd kosten. De lasten van deze verplichting konden echter niet worden gekwantificeerd; tijdens het onderzoek is gebleken dat bedrijven nog niet in staat zijn om de kwantitatieve effecten van deze toekomstige verplichting in te schatten.</i></p> <p><i>Overigens wordt deze tijd in de huidige situatie ook al besteed door bedrijven, met als uiteindelijk beoogd resultaat het voldoen aan artikel 33-34 Wbp. Deze verplichting uit de Wbp vergt van het bedrijf een soortgelijke inspanning.</i></p>	

Art.	Verplichting op grond van Dpv
22	Instellen mechanismen ter toetsing doeltreffendheid maatregelen als bedoeld in artikel 22, leden 1 en 2
<p><i>Het aanstellen van onafhankelijke interne of externe controleurs levert kosten op voor een bedrijf. Dit geldt ook voor het opstellen van een auditplan en het uitvoeren van monitoring. De lasten van deze verplichting konden echter niet worden gekwantificeerd; tijdens het onderzoek is gebleken dat bedrijven nog niet in staat zijn om de kwantitatieve effecten van deze toekomstige verplichting in te schatten.</i></p>	

¹⁰ Bron: Impact on business of the proposed Data Protection Regulation, www.parliament.uk/documents/commons-vote-office/November_2012/22-11-12/7/-Justice-DataProtection.pdf, Written Ministerial Statement of 22 November 2012, geraadpleegd op 29 mei 2013.

Art.	Verplichting op grond van Dpv
23	Uitvoeren technische en organisatorische maatregelen, procedures en mechanismen om te voldoen aan verordening en ter waarborging bescherming rechten betrokkene
<p><i>De lasten van deze verplichting konden niet afzonderlijk worden gekwantificeerd. Bij de berekening van de Dpv is ervan uitgegaan dat deze lasten overlappen met de lasten voor het voldoen aan artikel 18 Dpv. Beide verplichtingen vergen namelijk investeringen in de ontwikkeling van systemen. De investeringen die hiervoor moeten worden gedaan, worden beschouwd als één kostenpost en niet als twee afzonderlijke kostenposten.</i></p>	

Art.	Verplichting op grond van Dpv
28	Bewaren documentatie inzake verwerkingen
<p><i>Deze verplichting ondervangt het vervallen van de meldingsverplichtingen op grond van de artikelen 27 & 28 Wbp. De verplichting geldt niet voor organisaties met minder dan 250 werknemers die persoonsgegevens als nevenactiviteit verwerken. Het begrip 'nevenactiviteit' is echter niet concreet omschreven, waardoor veel ruimte bestaat voor interpretatie van de reikwijdte van de verplichting.</i></p> <p><i>De verplichting geldt dus voor grote bedrijven en voor kleine bedrijven die persoonsgegevens niet als nevenactiviteit verwerken. Voor de berekening zijn twee scenario's uitgewerkt waarbij een aanname is gedaan van het aantal kleine bedrijven dat persoonsgegevens niet als nevenactiviteit verwerkt.</i></p> <p><i>Het eerste scenario betreft de lage schatting: hierbij is aangenomen dat bedrijven in de volgende branches persoonsgegevens niet als nevenactiviteit verwerken:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Webwinkels ▪ IT-dienstverleners ▪ Dienstverleners op het gebied van informatie <p><i>Het tweede scenario betreft de hoge schatting: hierbij is aangenomen dat bedrijven in de volgende branches persoonsgegevens niet als nevenactiviteit verwerken:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Webwinkels ▪ IT-dienstverleners ▪ Dienstverleners op het gebied van informatie ▪ Telecommunicatiebedrijven ▪ Rechtskundige dienstverlening ▪ Arbeidsbemiddeling ▪ Gezondheidszorg <p><i>Uiteraard zijn nog vele andere scenario's denkbaar. Zo kan het begrip 'nevenactiviteit' zodanig worden geïnterpreteerd dat het alleen gaat om een toevallige verwerking van persoonsgegevens. Wanneer de verwerking niet toevallig is, maar accessoir aan (noodzakelijk geïntegreerd in) de hoofdactiviteit van het bedrijf, kan al niet meer worden gesproken van een nevenactiviteit. Vermoedelijk zou het aantal bedrijven dat persoonsgegevens niet als nevenactiviteit verwerkt dan nog groter zijn dan in het tweede scenario.</i></p> <p><i>Daarnaast wordt aangenomen dat kleine bedrijven 5 verwerkingen en grote bedrijven 50 verwerkingen per jaar uitvoeren. Dit betreft een conservatieve schatting.</i></p>	

Art.	Verplichting op grond van Dpv
31	Documenteren inbreuken in verband met persoonsgegevens
<p><i>De aanname voor de berekening is dat het aantal documentaties twee keer zo groot is als bij de berekening van de lasten van het Nederlandse wetsvoorstel meldplicht datalekken. In het wetsvoorstel meldplicht datalekken geldt namelijk een bagatelregeling voor 'kleinere' inbreuken, terwijl op grond van de Dpv altijd moet worden gedocumenteerd.</i></p>	

Art.	Verplichting op grond van Dpv
32	Meedelen inbreuk in verband met persoonsgegevens aan betrokkene
<p><i>In het algemeen kan worden gesteld dat de kans op datalekken bij een kleine verwerking groter is dan bij een grote verwerking, omdat bij grote verwerkingen vanwege de focus binnen de organisatie waarschijnlijk eerder sprake zal zijn van adequate beveiligingsmaatregelen dan bij kleine verwerkingen.</i></p> <p><i>Eén datalek kan betrekking hebben op meerdere betrokkenen, waardoor het aantal meldingen aan betrokkenen hoger kan zijn dan het aantal datalekken. In theorie kan het aantal betrokkenen vele malen hoger zijn. Hiervan is op voorhand echter geen reële schatting te maken.</i></p> <p><i>De aanname voor de berekening is daarom dat sprake is van één betrokkene per datalek. Hierdoor wordt de vergelijkbaarheid met de berekening van de lasten van het Nederlandse wetsvoorstel meldplicht datalekken gewaarborgd.</i></p>	

Art.	Verplichting op grond van Dpv
33	Uitvoeren privacyeffectbeoordeling
<p><i>Een privacyeffectbeoordeling is verplicht wanneer verwerkingen naar hun aard, reikwijdte of doeleinden bijzondere risico's inhouden voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Het begrip 'bijzondere risico's' is echter niet concreet omschreven, waardoor ruimte bestaat voor interpretatie van de reikwijdte van de verplichting.</i></p> <p><i>De aanname voor de berekening is dat kleine bedrijven 1 privacyeffectbeoordeling en grote bedrijven 5 privacyeffectbeoordelingen per jaar uitvoeren, waarbij het alleen gaat om bedrijven die staan geregistreerd bij het College bescherming persoonsgegevens. Dit betreft een conservatieve schatting. In sommige sectoren kan het aantal privacyeffectbeoordelingen per bedrijf vele malen hoger zijn.</i></p> <p><i>Overigens impliceert de tekst van de verordening dat eerst een quick scan wordt gedaan voordat een echte privacyeffectbeoordeling wordt uitgevoerd. Er moet immers eerst worden vastgesteld dat sprake is van bijzondere risico's.</i></p>	

Art.	Verplichting op grond van Dpv
35	Aanwijzen functionaris voor gegevensbescherming
<p><i>In de Wbp is de aanstelling van een functionaris voor gegevensbescherming geen verplichting. In de Dpv geldt de verplichting wanneer:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <i>a) de verwerking wordt uitgevoerd door een overheidsinstantie of -orgaan; of</i> <i>b) de verwerking wordt uitgevoerd door een onderneming met minimaal 250 werknemers; of</i> <i>c) een verantwoordelijke of verwerker hoofdzakelijk is belast met verwerkingen die vanwege hun aard, omvang en/of doel regelmatig en stelselmatige observatie van betrokkenen vereisen.</i> <p><i>In de berekening van de lasten van deze verplichting zijn ook de kosten voor het uitvoeren van de taken van de functionaris voor gegevensbescherming inbegrepen.</i></p> <p><i>De aanname voor de berekening is dat 4% van de kleine bedrijven hoofdzakelijk is belast met verwerkingen die vanwege hun aard, omvang en/of doel regelmatig en stelselmatige observatie van betrokkenen vereisen. Deze kleine bedrijven stellen geen vaste functionaris voor gegevensbescherming aan, maar huren een externe partij in om de taken van een functionaris voor gegevensbescherming te vervullen. Aangenomen wordt dat de ingehuurde functionaris per jaar 24 uur wordt ingehuurd door een klein bedrijf. Dit betreft een conservatieve schatting.</i></p> <p><i>Voor grote bedrijven wordt aangenomen dat zij 1 functionaris voor gegevensbescherming in dienst nemen. Dit betreft een conservatieve schatting. Om dubbel telling te voorkomen, wordt ervan uitgegaan dat 75% van de werkzaamheden van de functionaris voor gegevensbescherming reeds is opgenomen onder de lasten van de overige verplichtingen (bijvoorbeeld artikel 33). Dit betekent dat voor deze verplichting wordt gerekend met 25% van de loonkosten van een functionaris voor gegevensbescherming. Opgemerkt wordt dat wel verschillende opvattingen bestaan over de taken van een functionaris voor gegevensbescherming.</i></p> <p><i>De opleidingskosten van de functionaris voor gegevensbescherming worden hierbij nog opgeteld.</i></p> <p><i>Opgemerkt wordt nog dat het hier alleen gaat om de kosten van een functionaris voor gegevensbescherming zelf. Daarnaast moet een bedrijf ook uren vrijmaken voor het introduceren van een functionaris voor gegevensbescherming in de organisatie en het opvolgen van diens aanwijzingen.</i></p>	

5 Vergelijking administratieve lasten en nalevingskosten

In dit hoofdstuk zijn de lasten van zowel de voorgenomen Dataprotectieverordening als de Wet bescherming persoonsgegevens weergegeven. De lasten zijn berekend in het SKM en worden veroorzaakt door de verplichtingen zoals omschreven in hoofdstuk 4 en de hierbij beschreven aannames die zijn gehanteerd. Het bijgevoegde SKM bevat meer informatie over de wijze waarop de lasten zijn berekend. Hierbij is per handeling exact aangegeven waarop de berekende lasten zijn gebaseerd.

5.1 Administratieve lasten

In tabel 3 zijn de AL weergegeven die worden veroorzaakt door de voorgenomen Dataprotectieverordening. In tabel 4 zijn de AL weergegeven die worden veroorzaakt door de Wet bescherming persoonsgegevens.

Tabel 3. AL op grond van de Europese Dataprotectieverordening.

Art.	Verplichting	Lasten
9.	Aanvragen ontheffing op verbod verwerking persoonsgegevens op grond van artikel 9	€ 87
31.	Melden inbreuk in verband met persoonsgegevens aan toezichthoudende autoriteit	€ 982.500
34.	Raadplegen toezichthoudende autoriteit voorafgaand aan verwerking persoonsgegevens	€ 818
34/ 44.	Vragen toestemming toezichthoudende autoriteit voorafgaand aan verwerking persoonsgegevens en in kennis stellen toezichthoudende autoriteit van doorgifte bij gerechtvaardigde belangen verantwoordelijke of verwerker inclusief documentatie	€ 202.500
35.	Meedelen naam en contactgegevens functionaris voor gegevensbescherming	€ 254.627
38.	Aanvragen erkenning gedragscode	€ 50.000
Totaal		€ 1.490.532

Tabel 4. AL op grond van de Nederlandse Wet bescherming persoonsgegevens.

Art.	Verplichting	Lasten
23.	Aanvragen ontheffing op verbod verwerking persoonsgegevens op grond van artikel 16	€ 87
25.	Aanvragen erkenning gedragscode	€ 50.000
32.	Melden gegevensverwerking waarop artikel 31, eerste lid van toepassing is bij CBP	€ 818
63.	Aanmelden functionaris voor gegevensbescherming bij CBP	€ 108
77.	Aanvragen vergunning voor doorgifte of categorie doorgiften persoonsgegevens naar derde land dat geen waarborgen voor een passend beschermingsniveau biedt	€ 202.500
27.	Melden geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, die voor de verwezenlijking van een doeleinde of van verscheidene samenhangende doeleinden is bestemd	€ 351.000
28.	Melden wijziging initiële melding	€ 1.121.850
Totaal		€ 1.726.363

Met de inwerkingtreding van de voorgenomen Dataprotectieverordening dalen de AL voor het Nederlandse bedrijfsleven van € 1.726.363 naar € 1.490.532 per jaar.

Zoals in het vorige hoofdstuk reeds beschreven, worden enkele informatieverplichtingen uit de huidige Wet bescherming persoonsgegevens echter ondervangen door de documentatieverplichting van artikel 28 van de Dataprotectieverordening. De lasten die voortkomen uit dit artikel, zijn volgens de definitie echter geen AL, maar NK. Deze lasten zijn daarom opgenomen in de volgende paragraaf.

5.2 Nalevingskosten

In tabel 5 zijn de NK weergegeven die worden veroorzaakt door de voorgenomen Dataprotectieverordening. In tabel 6 zijn de NK weergegeven die worden veroorzaakt door de Wet bescherming persoonsgegevens. Opgemerkt wordt dat de lasten van meerdere verplichtingen niet konden worden gekwantificeerd. Daardoor kunnen de feitelijke lasten in praktijk hoger uitvallen.

Tabel 5. NK op grond van de Europese Dataprotectieverordening.

Art.	Verplichting		Lage schatting		Hoge schatting
15.	Aan betrokkene verstrekken uitsluitel of persoonsgegevens worden verwerkt en verstrekken gegevens (passief)	€	68.137.500	€	68.137.500
18/ 23.	Geven kopie gegevens die worden verwerkt in elektronisch en gestructureerd formaat en uitvoeren technische en organisatorische maatregelen, procedures en mechanismen om te voldoen aan verordening en ter waarborging bescherming rechten betrokkene	€	87.041.235	€	87.041.235
26.	Regelen uitvoering verwerkingen door verwerker in overeenkomst/rechtshandeling	€	2.543.400	€	2.543.400
28.	Bewaren documentatie inzake verwerkingen	€	156.337.500	€	499.912.500
31.	Documenteren inbreuken in verband met persoonsgegevens	€	982.500	€	982.500
32.	Meedelen inbreuk in verband met persoonsgegevens aan betrokkene	€	388.875	€	388.875
33.	Uitvoeren privacyeffectbeoordeling	€	471.612.500	€	471.612.500
34.	Meewerken aan toezicht door toezichhoudende autoriteit	€	20.438	€	20.438
35.	Aanwijzen functionaris voor gegevensbescherming	€	336.935.000	€	336.935.000
Totaal		€	1.123.998.948	€	1.467.573.948

Tabel 6. NK op grond van de Nederlandse Wet bescherming persoonsgegevens.

Art.	Verplichting		Lasten
14.	Vastleggen overeenkomst/rechtshandeling met bewerker	€	2.543.400
28.	Vastleggen en gedurende 3 jaren bewaren afwijkende verwerking	€	13.650
30.	Bijhouden register aangemelde gegevensverwerkingen (inclusief overige werkzaamheden functionaris voor gegevensbescherming)	€	89.728
31.	Meewerken aan voorafgaand onderzoek door CBP	€	20.438
35.	Aan betrokkene meedelen of persoonsgegevens worden verwerkt en verstrekken gegevens (passief)	€	68.137.500
Totaal		€	70.804.716

Met de inwerkingtreding van de voorgenomen Dataprotectieverordening stijgen de NK voor het Nederlandse bedrijfsleven van € 70.804.716 naar minimaal € 1.123.998.948.

Wanneer wordt uitgegaan van het tweede scenario (hoge schatting)¹¹ met betrekking tot de documentatieplicht van artikel 28 van de voorgenomen Dataprotectieverordening, stijgen de NK naar € 1.467.573.948.

¹¹ Zie hoofdstuk 4 voor een beschrijving van de scenario's.

5.3 Samenvatting van de resultaten

In tabel 7 zijn de totale lasten weergegeven die worden veroorzaakt door de voorgenomen Dataproductieverordening. In tabel 8 zijn de totale lasten weergegeven die worden veroorzaakt door de Wet bescherming persoonsgegevens. Opgemerkt wordt dat de lasten van meerdere verplichtingen niet konden worden gekwantificeerd. Daardoor kunnen de feitelijke lasten in praktijk hoger uitvallen.

Tabel 7. Samenvatting lasten op grond van de Europese Dataproductieverordening.

Type lasten	Lage schatting	Hoge schatting
Administratieve lasten (AL)	€ 1.490.532	€ 1.490.532
Nalevingskosten (NK)	€ 1.123.998.948	€ 1.467.573.948
Totaal	€ 1.125.489.480	€ 1.469.064.480

Tabel 8. Samenvatting lasten op grond van de Nederlandse Wet bescherming persoonsgegevens.

Type lasten	Lasten
Administratieve lasten (AL)	€ 1.726.363
Nalevingskosten (NK)	€ 70.804.716
Totaal	€ 72.531.079

Met de inwerkingtreding van de voorgenomen Dataproductieverordening stijgen de totale lasten voor het Nederlandse bedrijfsleven van € 72.531.079 naar minimaal € 1.125.489.480. Het totale kwantificeerbare effect van de voorgenomen Europese Dataproductieverordening op de lasten voor het Nederlandse bedrijfsleven komt hiermee uit op een toename van minimaal € 1.052.958.401.

Wanneer wordt uitgegaan van het tweede scenario (hoge schatting) met betrekking tot de documentatieplicht van artikel 28 van de voorgenomen Dataproductieverordening, stijgen de totale lasten naar € 1.469.064.480. Het totale kwantificeerbare effect van de voorgenomen Europese Dataproductieverordening op de lasten voor het Nederlandse bedrijfsleven komt dan uit op een toename van € 1.396.533.401.

6 Vergelijking met andere onderzoeken

6.1 The impact of the Data Protection Regulation in the E.U.

In het rapport *The Impact of the Data Protection Regulation in the E.U.*¹² zijn de resultaten weergegeven van een onderzoek naar het effect van de voorgenomen Dataprotectieverordening op het midden- en kleinbedrijf (MKB).

Uitgangspunten

In zowel het onderzoek dat heeft geleid tot het rapport *The Impact of the Data Protection Regulation in the E.U.* als het onderzoek *Toetsing Europese Dataprotectieverordening* is een wetstechnische analyse gemaakt van de (groepen van) verplichtingen uit de voorgenomen Dataprotectieverordening. Deze analyse heeft in beide onderzoeken de basis gevormd voor de berekening van de lasten.

Er zijn echter ook een aantal belangrijke verschillen in de uitgangspunten van beide onderzoeken. Zo blijkt uit het rapport *The Impact of the Data Protection Regulation in the E.U.* het volgende:

- Het onderzoek richt zich specifiek op het MKB en laat daarmee grote bedrijven buiten beschouwing.
- In het onderzoek zijn een aantal specifieke branches uitgelicht. Voor elk van deze branches is een afzonderlijke berekening gemaakt.
- Het onderzoek strekt zich uit tot bedrijven in de gehele EU.
- Het onderzoek betreft een effectmeting van de Dataprotectieverordening en geeft geen informatie over de lasten in de huidige situatie.
- Het onderzoek van de Europese Commissie naar de effecten van de voorgenomen Dataprotectieverordening¹³ is aangehouden als startpunt voor de berekeningen. De resultaten uit dat onderzoek zijn vervolgens aangepast aan de hand van onderzoek van derden.

Resultaten

Volgens het rapport *The Impact of the Data Protection Regulation in the E.U.* stijgen de lasten voor een gemiddeld MKB-bedrijf met € 3.000 tot € 7.200 per jaar, afhankelijk van de branche. Daarnaast is berekend dat deze lasten 16% tot 40% van het jaarlijkse IT-budget van MKB-bedrijven bedragen. Het gaat hier om de directe lasten die voortkomen uit de verordening.

Op basis van deze berekeningen is tevens een schatting gemaakt van het indirecte effect van de voorgenomen Dataprotectieverordening, namelijk het effect op de groei van werkgelegenheid. Ingeschat wordt dat de verordening een substantieel negatief effect heeft op de groei van werkgelegenheid. Dit negatieve effect is groter in branches waarin de directe kosten op grond van de verordening hoger zijn, zoals branches waarin bedrijven zijn verplicht om een functionaris voor gegevensbescherming aan te wijzen.

¹² L. Christensen (Analysis Group, Denver), A. Colciago (University of Milan, Bicocca), F. Etro (Ca' Foscari University, Venice) en G. Rafert (Analysis Group, Denver), 13 februari 2013.

¹³ Impact Assessment, SEC(2012) 72, Commission Staff Working Paper, 25 januari 2012.

Vershil

De lasten die zijn berekend in het onderzoek dat heeft geleid tot het rapport *The Impact of the Data Protection Regulation in the E.U.*, zijn hoger dan de lasten die zijn berekend in het onderzoek *Toetsing Europese Dataprotectieverordening*. Wanneer de resultaten uit het rapport *The Impact of the Data Protection Regulation in the E.U.* worden toegepast op de Nederlandse situatie, zou de stijging van de lasten voor het Nederlandse MKB namelijk tussen € 2.607.000.000 en € 6.256.800.000 per jaar bedragen. Zoals weergegeven in hoofdstuk 5, stijgen de lasten voor het gehele Nederlandse bedrijfsleven op grond van het onderzoek *Toetsing Europese Dataprotectieverordening* echter tussen € 1.052.958.401 en € 1.396.533.401.

De hierboven vermelde verschillen in uitgangspunten zijn niet de enige verklaring voor het verschil in resultaten. Het verschil in resultaten kan ook worden verklaard doordat in het onderzoek dat heeft geleid tot het rapport *The Impact of the Data Protection Regulation in the E.U.* meer verplichtingen zijn gekwantificeerd dan in het onderzoek *Toetsing Europese Dataprotectieverordening*. Zo zijn verplichtingen gekwantificeerd waarvan de lasten in het onderzoek *Toetsing Europese Dataprotectieverordening* niet afzonderlijk zijn meegenomen in de berekening. Het gaat hierbij om de verplichtingen op grond van:

- De artikelen 5, 19 en 20 met betrekking tot het minimaliseren van de verwerking van persoonsgegevens en maatregelen op basis van profilering.
- Artikel 7 met betrekking tot de voorwaarden voor toestemming.
- Artikel 8 met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens van kinderen.
- Artikel 11 met betrekking tot het principe van transparantie van informatieverstrekking en communicatie.
- De artikelen 24 en 25 met betrekking tot de gezamenlijk voor de verwerking verantwoordelijken en vertegenwoordigers van niet in de EU gevestigde verantwoordelijken.

6.2 Impact on business of the proposed Data Protection Regulation

In het rapport Impact on business of the proposed Data Protection Regulation¹⁴ heeft het Ministerie van Justitie van het Verenigd Koninkrijk de resultaten weergegeven van een onderzoek naar het effect van de voorgenomen Dataprotectieverordening.

Uitgangspunten

De uitgangspunten van het Verenigd Koninkrijk zijn gedeeltelijk overgenomen door VNO-NCW, die de lasten voor het Nederlandse bedrijfsleven heeft berekend (zie § 6.3). Aangezien in het onderzoek Toetsing Europese Dataprotectieverordening gedeeltelijk gebruik is gemaakt van de kostenberekening van VNO-NCW, komen de uitgangspunten van het Verenigd Koninkrijk ook gedeeltelijk terug in het onderzoek Toetsing Europese Dataprotectieverordening.

Er zijn echter ook een aantal verschillen in de uitgangspunten van het onderzoek van het Verenigd Koninkrijk en het onderzoek Toetsing Europese Dataprotectieverordening. Zo blijkt uit het onderzoek van het Verenigd Koninkrijk het volgende:

- Het onderzoek is alleen gericht op bedrijven in het Verenigd Koninkrijk.
- Het onderzoek betreft een effectmeting van de Dataprotectieverordening en geeft geen informatie over de lasten in de huidige situatie.
- Het onderzoek van de Europese Commissie naar de effecten van de voorgenomen Dataprotectieverordening¹⁵ is aangehouden als startpunt voor de berekeningen. De resultaten uit dat onderzoek zijn vervolgens aangepast aan de hand van nader onderzoek.

Resultaten

Volgens het onderzoek van het Verenigd Koninkrijk stijgen de lasten voor het bedrijfsleven. De lasten zijn afzonderlijk berekend voor een aantal verplichtingen:

- Het melden van een inbreuk in verband met persoonsgegevens kost het bedrijfsleven tussen € 138.000.000 en € 375.000.000 per jaar.
- Het aanwijzen van een functionaris voor gegevensbescherming kost het MKB minimaal € 42.000.000 per jaar.
- Het verstrekken van uitsluitel of persoonsgegevens worden verwerkt en het verstrekken van de gegevens aan de betrokkene kost het bedrijfsleven tussen € 15.000.000 en € 47.000.000 per jaar meer dan in de huidige situatie.
- Het uitvoeren van privacyeffectbeoordelingen kost het bedrijfsleven tussen € 84.000.000 en € 170.000.000 per jaar.
- Het geven van een kopie van de gegevens die worden verwerkt in elektronisch en gestructureerd formaat en de hiervoor vereiste dataportabiliteit kost het bedrijfsleven minimaal € 125.000 per bedrijf. Hierbij is ervan uitgegaan dat de verplichting in praktijk alleen geldt voor bedrijven van enige grootte in de branches energie, telecomunicatie, informatieservices, financiële dienstverlening en grote detailhandel.

¹⁴ Impact on business of the proposed Data Protection Regulation, www.parliament.uk/documents/commons-vote-office/November_2012/22-11-12/7/-Justice-DataProtection.pdf, Written Ministerial Statement of 22 November 2012, geraadpleegd op 29 mei 2013.

¹⁵ Impact Assessment, SEC(2012) 72, Commission Staff Working Paper, 25 januari 2012.

Verschil

Zoals hierboven reeds vermeld, komen de uitgangspunten die zijn gehanteerd in het onderzoek van het Verenigd Koninkrijk, niet geheel overeen met de uitgangspunten van het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening. Dit leidt per verplichting tot een afwijking in de berekende resultaten. Daarnaast zijn bij de berekeningen van de afzonderlijke verplichtingen een aantal aannames gedaan die niet overeenkomen met de aannames die zijn gedaan in het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening. Het gaat hierbij om de volgende aannames:

- De lasten voor het melden van een inbreuk in verband met persoonsgegevens omvatten eveneens de lasten voor het onderzoek dat het bedrijf uitvoert naar de oorzaak van en de oplossing voor het datalek. In het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening blijven deze lasten buiten beschouwing en wordt enkel uitgegaan van de lasten voor het indienen van de melding.
- De werkzaamheden van een functionaris voor gegevensbescherming kosten per MKB-bedrijf 4 uur per jaar. In het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening is uitgegaan van 24 uur per jaar.
- Het vervallen van de mogelijkheid om als verantwoordelijke een vergoeding te vragen voor een verzoek tot het verstrekken van uitsluitel of persoonsgegevens worden verwerkt, leidt tot een toename van het aantal verzoeken met 25% tot 40%. In het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening is ervan uitgegaan dat het vervallen van de mogelijkheid om een vergoeding te vragen niet leidt tot een wijziging van het aantal verzoeken.
- Voor 89% van de grote bedrijven en 74% van de kleine bedrijven geldt dat zij reeds privacyeffectbeoordelingen uitvoeren. Het effect van deze verplichting wordt daarom alleen berekend over de 11% van de grote bedrijven en 26% van de kleine bedrijven die nog geen privacyeffectbeoordelingen uitvoeren. In het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening is ervan uitgegaan dat vrijwel alle grote bedrijven en alle kleine bedrijven nog geen privacyeffectbeoordelingen uitvoeren.

Het Verenigd Koninkrijk heeft de kosten voor het betalen van boetes meegenomen in het onderzoek. De kosten hiervoor liggen tussen € 78.000.000 en € 466.000.000. In het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening zijn deze kosten niet meegenomen, omdat ervan wordt uitgegaan dat de regels voor 100% worden nageleefd.

In het onderzoek van het Verenigd Koninkrijk ontbreken de lasten van een aantal verplichtingen die wel zijn berekend in het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening. Zo ontbreken de lasten van de verplichting om documentatie inzake verwerkingen te bewaren. Deze lasten bedragen op grond van het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening tussen € 156.337.500 en € 499.912.500. Ook de lasten voor grote bedrijven voor het aanwijzen van een functionaris voor gegevensbescherming zijn niet meegenomen in de berekening van het Verenigd Koninkrijk.

6.3 Rough estimate of DPR cost to Dutch Business

In het rapport Rough estimate of DPR cost to Dutch Business¹⁶ heeft VNO-NCW de resultaten weergegeven van een onderzoek naar het effect van de voorgenomen Dataprotectieverordening.

Uitgangspunten

Aangezien in het onderzoek Toetsing Europese Dataprotectieverordening gedeeltelijk gebruik is gemaakt van de kostenberekening van VNO-NCW, komen de uitgangspunten van beide onderzoeken gedeeltelijk overeen.

Er zijn echter een aantal verschillen in de uitgangspunten van het onderzoek van VNO-NCW en het onderzoek Toetsing Europese Dataprotectieverordening. Zo blijkt uit het onderzoek van VNO-NCW het volgende:

- Het onderzoek betreft een lastenmeting van de Dataprotectieverordening en geeft geen informatie over de lasten in de huidige situatie.
- Het onderzoek van het Verenigd Koninkrijk naar de effecten van de voorgenomen Dataprotectieverordening is aangehouden als startpunt voor de berekeningen. De resultaten uit dat onderzoek zijn vervolgens aangepast aan de hand van nader onderzoek.

Resultaten

Volgens het rapport van VNO-NCW bedragen de lasten voor het Nederlandse bedrijfsleven tussen € 1.294.789.300 en € 3.733.697.500. De lasten zijn berekend voor een aantal verplichtingen:

- Het melden van een inbreuk in verband met persoonsgegevens kost het bedrijfsleven tussen € 270.812.000 en € 829.895.000 per jaar wanneer alle inbreuken moeten worden gemeld en tussen € 14.911.800 en € 45.696.750 per jaar wanneer alleen inbreuken moeten worden gemeld die een hoog risico voor de betrokkene met zich meebrengen.
- Het aanwijzen van een functionaris voor gegevensbescherming kost het bedrijfsleven tussen € 331.010.000 en € 801.060.000 per jaar.
- Het geven van een kopie van de gegevens die worden verwerkt in elektronisch en gestructureerd formaat en de hiervoor vereiste dataportabiliteit kost het bedrijfsleven € 130.942.500. Hierbij is ervan uitgegaan dat de verplichting in praktijk alleen geldt voor bedrijven van enige grootte in de branches energie, telecommunicatie, informatieservices, financiële dienstverlening en grote detailhandel. Daarnaast wordt aangenomen dat de verdeling van het aantal bedrijven per branche vergelijkbaar is met die in het Verenigd Koninkrijk. In de berekening is namelijk de aanname gedaan dat het deel van het totale aantal bedrijven dat valt onder de vermelde branches, hetzelfde is als het deel van het totale aantal bedrijven waarvan is uitgegaan in het onderzoek van het Verenigd Koninkrijk.
- Het verstrekken van uitsluitel of persoonsgegevens worden verwerkt en het verstrekken van de gegevens aan de betrokkene kost het bedrijfsleven € 68.137.500 per jaar.
- Het uitvoeren van privacyeffectbeoordelingen kost het bedrijfsleven € 471.612.500 per jaar.
- Het bewaren van documentatie inzake verwerkingen kost het bedrijfsleven € 1.362.750.000 per jaar wanneer alle verwerkingen moeten worden gedocumenteerd en € 266.625.000 per jaar wanneer alleen verwerkingen moeten worden gedocumenteerd die een hoog risico voor de betrokkene met zich meebrengen.

Daarnaast kost het betalen van boetes het bedrijfsleven € 11.550.000 per jaar dan wel € 69.300.000 per jaar, afhankelijk van de vraag of de omzet van micro-ondernemingen wordt meegerekend met de omzet van alle bedrijven.

¹⁶ Informeel document, opgesteld door VNO-NCW.

Vershil

De lasten die zijn berekend in het onderzoek van VNO-NCW, zijn hoger dan de lasten die zijn berekend in het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening. Volgens VNO-NCW bedragen de lasten van de voorgenomen Dataproductieverordening voor het Nederlandse bedrijfsleven tussen € 1.294.789.300 en € 3.733.697.500. Zoals weergegeven in hoofdstuk 5, bedragen de lasten op grond van het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening echter tussen € 1.125.489.480 en € 1.469.064.480.

Het verschil in resultaten kan worden verklaard doordat bij de berekeningen van de afzonderlijke verplichtingen door VNO-NCW een aantal aannames zijn gedaan die niet overeenkomen met de aannames die zijn gedaan in het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening. Het gaat hierbij om de volgende aannames:

- De lasten voor het melden van een inbreuk in verband met persoonsgegevens omvatten eveneens de lasten voor het onderzoek dat het bedrijf uitvoert naar de oorzaak van en de oplossing voor het datalek. In het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening blijven deze lasten buiten beschouwing en wordt enkel uitgegaan van de lasten voor het indienen van de melding.
- De werkzaamheden van een functionaris voor gegevensbescherming kosten per MKB-bedrijf tussen 4 en 24 uur per jaar. Een groot bedrijf moet tussen 0,75 en 1,5 functionaris voor gegevensbescherming aanwijzen met een salaris van € 100.000 per jaar. In het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening is ervan uitgegaan dat de werkzaamheden van een functionaris voor gegevensbescherming per MKB-bedrijf 24 uur per jaar kosten. Daarnaast is ervan uitgegaan dat een groot bedrijf 1 functionaris voor gegevensbescherming moet aanwijzen met een salaris van € 100.000 per jaar. Dit salaris is echter voor 75% verdisconteerd in reeds gekwantificeerde verplichtingen. Daarom is gerekend met 25% van € 100.000 per jaar. Wel zijn hier nog de jaarlijkse opleidingskosten bij opgeteld.
- De verplichting tot het geven van een kopie van de gegevens die worden verwerkt in elektronisch en gestructureerd formaat en de hiervoor vereiste dataportabiliteit geldt voor 0,1% van alle bedrijven, omdat de verplichting in het Verenigd Koninkrijk ook voor 0,1% van alle bedrijven geldt. Hierdoor geldt de verplichting voor 873 Nederlandse bedrijven. De kosten bedragen € 150.000 per bedrijf. In het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening is ervan uitgegaan dat de verplichting geldt voor 0,07976% van alle bedrijven, omdat de verplichting in het Verenigd Koninkrijk ook voor 0,07976% van alle bedrijven geldt. Hierdoor geldt de verplichting voor 696 Nederlandse bedrijven. De kosten bedragen minimaal € 125.000 per bedrijf, maar er moet rekening mee worden gehouden dat de kosten hoger kunnen uitvallen.
- De verplichting tot het bewaren van documentatie inzake verwerkingen geldt voor alle bedrijven. Kleine bedrijven voeren 5 verwerkingen per jaar uit en grote bedrijven voeren 50 verwerkingen per jaar uit. Wanneer alleen verwerkingen moeten worden gedocumenteerd die een hoog risico voor de betrokkene met zich meebrengen, geldt de verplichting voor 1 verwerking per klein bedrijf en voor 5 verwerkingen per groot bedrijf. In het onderzoek Toetsing Europese Dataproductieverordening is ervan uitgegaan dat de verplichting tot het bewaren van documentatie inzake verwerkingen niet geldt voor organisaties met minder dan 250 werknemers die persoonsgegevens als nevenactiviteit verwerken. Hiervoor zijn twee scenario's uitgewerkt voor wat betreft het aantal kleine bedrijven dat persoonsgegevens niet als nevenactiviteit verwerkt. Daarnaast is ervan uitgegaan dat alle verwerkingen moeten worden gedocumenteerd en dus niet alleen de verwerkingen die een hoog risico voor de betrokkene met zich meebrengen.

VNO-NCW heeft de kosten voor het betalen van boetes wel meegenomen in het onderzoek. De kosten hiervoor liggen ofwel op € 11.550.000 per jaar ofwel op € 69.300.000 per jaar, afhankelijk van het wel of niet meerekenen van de omzet van micro-ondernemingen. In het onderzoek Toetsing Europese Dataprotectieverordening zijn deze kosten niet meegenomen, omdat ervan wordt uitgegaan dat de regels voor 100% worden nageleefd.

In het onderzoek van VNO-NCW ontbreken de lasten van enkele verplichtingen die wel zijn berekend in het onderzoek Toetsing Europese Dataprotectieverordening. Zo ontbreken de lasten van de verplichting om de uitvoering van verwerkingen door een verwerker vast te leggen in een overeenkomst/rechtshandeling. Daarnaast ontbreken de lasten van enkele informatieverplichtingen.